

Nr 275.

Av herr Pehrsson i Göteborg, om ändring av 6 § 2 mom. lagen angående tillsättning av prästerliga tjänster.

Genom § 6 mom. 2 i prästvalslagen den 9 december 1910 företogs en ändring i förutvarande lagstiftning, varigenom stadgandet, att kyrkoherde för att efter egen ansökan kunna uppföras på förslag till prästerlig tjänst, skulle hava i *tre* år innehaft den kyrkoherdetjänst, till vilken han senast befordrats, skärptes till *fem* år.

Denna skärpning synes varken nödig eller nyttig. De fall, där kyrkoherde efter egen ansökan utnämnts till annan kyrkoherdetjänst, innan fem år förflutit från tillträdet av förut innehavd sådan tjänst, ha varit jämförelsevis mycket få. De fem åren, som ju i regel på grund av bestämmelserna om nådår m. m. utsträckas till sex år och därutöver, innebära i vissa fall betydande olägenheter för prästerskapet. Mången torde därigenom bliva för hela livet stängd från förflyttning. Det måste te sig särskilt orättvist, då man tager i betraktande, att vid fjärdemanskallelser denna skranka är helt och hållet nedbruten. Bestämmelsen tillkom på sin tid för att hejda ett allt för livligt och mindre lämpligt transportsökande på en tid, då skillnaden i aflöningen inom olika pastorat kunde vara betydande. Numera är denna skillnad på grund av de nya löneregleringsbestämmelserna mera utjämnad, och det är därför utan större betydelse, vilken tidsperiod som i förevarande hänseende stadgas.

Sådana förhållanden kunna inträffa, att det blir i lika mån ett församlingens intresse, att större rörelsefrihet medgives innehavare av kyrkoherdetjänst att på egen ansökan bliva förflyttad. Man torde med fog kunna ifrågasätta, om någon som helst tid borde i detta hänseende stadgas, då näppeligen någon motsvarighet därtill torde kunna påvisas i fråga om andra tjänsteinnehavare. Men då kyrkomötet år 1920 för sin del beslutat hemställa om en återgång till förutvarande bestämmelse, synes mig anledning icke föreligga att föreslå ett frångående av den hävdvunna bestämmelsen om tre år.

På grund av vad jag här ovan anfört tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta att § 6 mom. 2 i lag angående tillsättning av prästerliga tjänster den 9 december 1910 måtte få följande ändrade lydelse:

»Kyrkoherde må ej på grund av egen ansökan uppföras på förslag till prästerlig tjänst, därest han icke vid ansökningstidens slut under minst tre år, räknat från tillträdet, innehaft den kyrkoherdetjänst, vartill han senast blev befordrad.»

Stockholm den 21 januari 1924.

Per Pehrsson.